

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ) Ρυθμίσεις οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων. Υπαγωγή στις διατάξεις του ν.3869/2010. Προϋποθέσεις. (Η αναλυτική περίληψη θα εισαχθεί προσεχώς)

Αριθμός 1238/20-02-2012

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Ευθαλία Κώστα, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου και από τη Γραμματέα Στυλιανή Μιχαηλίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Νοεμβρίου 2011, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των διαδίκων:

ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ: 1..... και 2..... Κάτοικοι ....., οδός....., με τους οποίους παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος τ.....

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρ. 5 του ν. 3869/2010 και 748 παρ.2 ΚΠολΔ): 1. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ.....ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ", νομίμως εκπροσωπούμενη, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ....., η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της ....., 2. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία ".....ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ", νομίμως εκπροσωπούμενη, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ.40, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της .....3. Η Κυπριακή Δημόσια Εταιρία περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ".....", νομίμως εκπροσωπούμενη, που εδρεύει στην Λευκωσία Κύπρου, Λ. ...., υποκατάστημα Θεσσαλονίκης, οδός .....και Κομνηνών, με τον διακριτικό τίτλο «.....ΤΡΑΠΕΖΑ» και «.....BANK», ως καθολική διάδοχος της .....ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ», η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της....., 4. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία ".....ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ", νομίμως εκπροσωπούμενη, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ....., η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της.....

Οι ΕΝΑΓΟΝΤΕΣ ζητούν να γίνει δεκτή η από ..... (αρ. εκθ. κατ. ....) αίτησή τους, που απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό για όσους λόγους επικαλούνται σ' αυτή.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της και κατά τη συζήτησή της στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Ο νομοθέτης του ν.3869/2010 δεν εκφράζεται ρητά υπέρ της συλλογικής διαδικασίας των πιστωτών αλλά τούτο προκύπτει εμμέσως από τις παρακάτω διατάξεις του εν λόγω νόμου εξαιρουμένων προφανώς των πιστωτών που ορίζονται στη παράγραφο 2 του άρθρου 1 του εν λόγω νόμου: Πρώτον από την παρ. 1 του άρθρου 2 προκύπτει ότι προϋπόθεση για την ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου υποβολής αίτησης του οφειλέτη για ρύθμιση οφειλών και απαλλαγή, αποτελεί η εκ μέρους του καταβολή προσπάθειας επίτευξης εξωδικαστικού συμβιβασμού. Οι προτάσεις του οφειλέτη για εξωδικαστικό συμβιβασμό πρέπει να απευθύνονται προς όλους τους πιστωτές (βλ. Μ. Σταθόπουλου Ημερίδα της Ελληνικής Εταιρίας Τραπεζικού Δικαίου και Δικαίου της Κεφαλαιοαγοράς 27.1.2011, Α. Κρητικός ερμ. ν.3869/2010 έκδοση 2010 σελ.54). Δεύτερον σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 4 του ν.3869/2010 για την έναρξη της διαδικασίας ρύθμισης οφειλών και απαλλαγής απ' αυτές, ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στη γραμματεία του αρμόδιου Δικαστηρίου στην οποία πρέπει να διαλαμβάνεται κατάσταση με τα πλήρη ονόματα και τις

διευθύνσεις των πιστωτών του οφειλέτη και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και σύμφωνα το εδ. β΄ της παρ.2 του άρθρου 4 ο νόμος επιβάλλει την υποχρέωση του οφειλέτη να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α΄ και β΄ της προηγούμενης παραγράφου ήτοι της παρ.1. Η πληρότητα αυτή προδήλως αναφέρεται στην καταχώρηση όλων των χρεών του και όλων των πιστωτών του και στην άπασα περιουσία του, στα εισοδήματα αυτού του συζύγου του. μάλιστα με το εδ. β΄ της παρ.2 του άρθρου 4 του εν λόγω νόμου θεσπίζεται ειδικό ποινικό αδίκημα για την παράβαση της παραπάνω υποχρέωσης. Τρίτον στην παρ.3 του άρθρου 1 του εν λόγω νόμου προβλέπεται άπαξ μόνο απαλλαγή από τα χρέη και επομένως σε περίπτωση που γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη τυχόν υποβληθείσα αίτηση για ρύθμιση των οφειλών αυτού αιτούντα – οφειλέτη, ο τελευταίος, στη περίπτωση που δεν είχε συμπεριλάβει κάποιον πιστωτή ή κάποια απαίτηση στην αίτηση για ρύθμιση δεν δύναται να τύχει νέας ρυθμίσεως. Η δε τυχόν υποβληθείσα νέα αίτηση θ΄ απορριφθεί ως απαράδεκτη, ανεξάρτητα εάν το χρέος του παραληφθέντα πιστωτή ή της παραληφθείσας απαίτησης υπήρχε κατά το χρόνο υποβολής της αρχικής αίτησης, καθότι δεν ορίζεται κάτι σχετικό στο νόμο. Η τυχόν ερμηνευτική προσέγγιση ότι στη τελευταία περίπτωση δηλαδή του παραληφθέντα πιστωτή ή της παραληφθείσας απαίτησης για χρέος που υπήρχε κατά το χρόνο υποβολής της αρχικής αίτησης θα μπορούσε να επανέλθει με νέα αίτηση ο αιτών – οφειλέτης θα επέφερε, πλην της ευθείας παράβασης της διάταξης που ομιλεί για άπαξ απαλλαγή από τα χρέη, και πλήρη αναστάτωση, καθότι πάρα πολλές ρυθμίσεις θ΄ ανατρέπονταν πλέον με την υποβολή νέας αίτησης που θα ζητούσε να συμπεριληφθεί και ο παραληφθείς πιστωτής στην ήδη υπάρχουσα ρύθμιση, αφού όλα τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματα του αιτούντα θα είχαν τεθεί για την εξυπηρέτηση της αρχικής ρύθμισης, με αποτέλεσμα λόγω των επερχομένων ανατροπών να επιβαρύνεται με έξοδα τόσο ο οφειλέτης, ο οποίος σημειωτέον βρίσκεται σε άσχημη οικονομική κατάσταση, όσο και οι πιστωτές και οι εμπλεκόμενες στη ρύθμιση αρχές (δικαστήρια κλπ). Επίσης και από τον σκοπό του εν λόγω νόμου συνάγεται η συλλογικότητα – καθολικότητα των πιστωτών, αφού στην αιτιολογική έκθεση του εν λόγω νόμου αναφέρεται ότι η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει στη δυνατότητα μιας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του (βλ. αιτιολογική έκθεση του νόμου). Περαιτέρω όσον αφορά την παρ.6 του άρθρου 4 του εν λόγω νόμου, όπως αυτή είναι διατυπωμένη, καθότι αναφέρει ότι αν δεν συμπεριληφθεί στην κατάσταση της παρ.1 πιστωτής ή απαίτησή του δεν επηρεάζεται από την πορεία της διαδικασίας που αρχίζει με την υποβολή της αίτησης που προβλέπεται στην παρ.1 προφανώς του άρθρου 4, δεν προκύπτει απ΄ αυτή ότι ιδρύεται δικαίωμα του οφειλέτη να επιλέγει τα προς ρύθμιση χρέη και τους πιστωτές, απεναντίας εμμέσως και αυτή τείνει στη συλλογική – καθολική ρύθμιση των χρεών και πιστωτών, αφού προειδοποιεί τον αιτούντα – οφειλέτη να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός διότι σε περίπτωση που δεν συμπεριλάβει κάποιο χρέος ή κάποιον πιστωτή στην υποβληθείσα αίτηση της παρ.1 του άρθρου 4 αυτή δεν αποσβένυται αλλά εξακολουθεί να ισχύει, απεναντίας απ΄ ό,τι συμβαίνει στην πτωχευτική διαδικασία, όπου, εάν κάποιος πιστωτής δεν αναγγεληθεί, αποκλείεται από το ενεργητικό πτωχευτικό (άρθρο 21 παρ.2 του Πτωχ. Κώδικα) και επομένως θα αποδέχεται ο αιτών – οφειλέτης ως ενδεχόμενο το γεγονός ότι, σε περίπτωση που τυχόν δεν διαπιστωθεί η ύπαρξή της κατά την εκδίκαση της αίτησης ρύθμισης και στη συνέχεια η απόρριψη της τελευταίας ως απαράδεκτης λόγω μη συμπεριέλευσής της, είτε θα κινδυνεύσει η ρύθμισή του ν΄ ανατραπεί, καθότι ο παραληφθείς πιστωτής θα προσπαθήσει πιθανόν να ικανοποιηθεί από τα περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματα που έχουν εισφερθεί στην επελθούσα ρύθμιση, αφού, όπως προαναφέρεται, ο αιτών – οφειλέτης είναι υποχρεωμένος και μάλιστα με την απειλή ποινικής ευθύνης ν΄ αναφέρει όλα τα παραπάνω στοιχεία και το Δικαστήριο στη συνέχεια θα έχει προβεί στη διάθεση αυτών στη ρύθμιση (βλ. Περάκη διαδικασία ν.3869/2010 ΔΕΕ 4/2011 σελ. 405 όπου γίνεται αναφορά των κινδύνων της μη καθολικότητας των πιστωτών και των χρεών, Ε. Κιουπτσίδου – Στρατουδάκη Αρμενόπουλος 64ο Ανάτυπο σελ.1484 και 1478 όπου αναφέρεται ότι η μη συμπεριέλευση όλων των πιστωτών και των χρεών του οφειλέτη, η οποία όμως υποστηρίζει ότι δύναται να συμβεί αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3869/2010, μπορεί να δημιουργήσει εμπλοκές στην υλοποίηση της ρύθμισης, διότι στους μη συμπεριληφθέντες πιστωτές καταλίπεται περιθώριο εκκίνησης διαδικασίας ατομικής εκτέλεσης και γι΄ αυτό θεωρεί ότι ορθολογικότερη και αποτελεσματικότερη θα ήταν η υπαγωγή στη προκείμενη διαδικασία όλων των πιστωτών), είτε θα ικανοποιήσει αυτή σε βάρος των βιοτικών του αναγκών, οι οποίες σημειωτέον θα ανέρχονται με την επελθούσα ρύθμιση στο ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης (βλ. αιτιολογική

έκθεση του νόμου). Επί πλέον η δυνατότητα του οφειλέτη να προβεί σε επιλογή των πιστωτών θα παραβίαζε τις επιταγές της καλής πίστης (Μ. Σταθόπουλος), που μπορεί να επιτάσσει αυτή αυτοδύναμα (και όχι απλώς ως *par condicio creditorum*, όπως τη γνωρίζει το πτωχευτικό δίκαιο) την ίση μεταχείριση των πιστωτών (βλ. Περάκη Πτωχευτικό δίκαιο 2010 σελ.176). Τέλος η επιλεκτική συμπεριέλευση των πιστωτών στη προκείμενη ρύθμιση είναι αντίθετη και με την αρχή της σύμμετρης ικανοποίησης των πιστωτών που προβλέπεται στην παρ.2 του άρθρου 8 του ν.3869/2010.

II. Περαιτέρω, στη ρύθμιση των οφειλών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3869/2010 υπάγονται και οι οφειλές του Τ.Π.Δ (Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων), καθότι από τις κείμενες διατάξεις δεν προκύπτει η εξαίρεση των εν λόγω οφειλών, αφού κατ' αρχάς δεν συμπεριλαμβάνεται στις προβλεπόμενες εξαιρέσεις του άρθρου 1 παρ.2 του ν.3869/2010 και επομένως εφόσον ο νομοθέτης ήθελε να μην υπαγάγει στην εν λόγω ρύθμιση αυτές τις οφειλές θα το έπραττε, όπως έπραξε με την επελθούσα τροποποίηση του εν λόγω νόμου με το ν.4019/2011 (ΦΕΚ Α 216/30.9.2011), όπου προβλέφθηκε εξαίρεση από την προκείμενη ρύθμιση των χορηγούμενων δανείων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του ν. 3586/2007, κατά δεύτερον δε ότι στα εν λόγω δάνεια – οφειλές του εν λόγω ταμείου εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις περί συμβιβασμού του Δημοσίου δεν βρίσκει έρεισμα στο νόμο διότι ο ν.3869/2010 ως ειδικότερος νόμος των διατάξεων περί συμβιβασμού του Δημοσίου κατισχύει έναντι των τελευταίων. Προσέτι από το ειδικότερο νομικό καθεστώς που διέπει τους όρους χορήγησης των δανείων από το εν λόγω Ταμείο δεν προκύπτει κάποιο νομικό εμπόδιο για τη συμπεριέλευση των δανείων αυτού (του Ταμείου) στη προκείμενη ρύθμιση για τους παρακάτω λόγους: Πρώτον με το άρθρο 62 του ν.2214/1994 προβλέπεται ότι για την εξυπηρέτηση και ασφάλεια των χορηγούμενων δανείων για την απόκτηση πρώτης κατοικίας, προς τους δημοσίους υπαλλήλους, κάθε δανειζόμενος υποχρεούται να εκχωρεί υπέρ του δανειστή μέχρι τα 6/10 όλων γενικά των μηνιαίων απολαβών του (μισθός, επιδόματα κλπ). Η εν λόγω εκχώρηση με τη ρύθμιση του ν.3869/2010 θα εξακολουθεί να ισχύει και απλώς θα μεταβάλλεται το ύψος του μισθού που παρακρατείται, το οποίο προφανώς θα είναι κατώτερο του ποσοστού των 6/10, καθότι ο οφειλέτης ευρισκόμενος σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, και φέροντας στο Δικαστήριο προς ρύθμιση τα χρέη του, συμπεριλαμβανομένης και της οφειλής προς το εν λόγω Ταμείο, θα αιτείται και σε περίπτωση ευόδωσης της αίτησης θα καθορίζεται ποσοστό μικρότερο των 6/10. Δεύτερον με το άρθρο 25 παρ.6 του ν.3867/2010 παρέχεται στους δανειολήπτες του εν λόγω Ταμείου η δυνατότητα ρύθμισης των οφειλών τους και καθορίζονται οι όροι της εν λόγω ρύθμισης, σύμφωνα με τους οποίους το Διοικητικό Συμβούλιο του εν λόγω Ταμείου αποφασίζει τους όρους της ρύθμισης. Η εν λόγω ρύθμιση δεν αποκλείει την προκείμενη ρύθμιση του ν.3869/2010, καθότι κατά την πρώτη (3867/2010) προβλέπεται μία ρύθμιση των μελών του Ταμείου με απόφαση του Δ.Σ., ενώ στη προκείμενη προβλέπεται ρύθμιση, η οποία είναι απότοκος δικαστικής κρίσης (βλ. 6958/2011 Ειρ. Θεσ/νίκης με θετικά σχόλια Α. Κρητικού ρύθμιση ν. 3869/2010 έκδοση 2012 σελ.62). Σε κάθε δε περίπτωση η εξαίρεση των δανείων του εν λόγω Ταμείου θα προσέκρουε στην αρχή της ισότητας που προβλέπεται στο άρθρο (4) τέσσερα του Συντάγματος, καθότι οι δανειολήπτες του εν λόγω Ταμείου σε σχέση με τους δανειολήπτες των υπολοίπων πιστωτικών ιδρυμάτων θα στερούνταν ανατιολόγητα των ευνοϊκών διατάξεων του ν.3869/2010, καθότι από τον προαναφερόμενο νόμο (3867/2010) δεν προκύπτουν ευνοϊκές διατάξεις ανάλογες του ν.3869/2010 καθώς η παράγραφος 6 του άρθρου 25 του ν.3867/2010 προβλέπει όρους διευκόλυνσης και εξυπηρέτησης των δανείων και όχι απαλλαγής απ' αυτά, όπως προβλέπει ο προκείμενος νόμος (ν.3869/2010).

III. Το άρθρο 4 παρ.1 του νόμου 3869/2010 προβλέπει ότι για την έναρξη της διαδικασίας ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στο γραμματέα του αρμόδιου Δικαστηρίου. Η αίτηση πρέπει μάλιστα να περιέχει συγκεκριμένα στοιχεία, απαραίτητα για το ορισμένο της. πέραν αυτών που αναφέρονται στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη – φυσικό πρόσωπο, η αίτηση πρέπει να περιέχει και: α) κατάσταση της περιουσίας του, των εισοδημάτων του και των εισοδημάτων του συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών. Επίσης, αυτή πρέπει να έχει ως αίτημα τη ρύθμιση οφειλών, με σκοπό να επέλθει η προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του οφειλέτη. Η έλλειψη αυτών των στοιχείων καθιστά την αίτηση απορριπτή, ως απαράδεκτη. Επειδή, πρέπει ακόμη να παρέχεται στους δανειστές η δυνατότητα, στα πλαίσια της καθιερούμενης προδικασίας, να λάβουν θέση επί των προτάσεων του

αιτούντα, τα παραπάνω στοιχεία πρέπει να είναι επαρκώς σαφή. (Ε. Κιουπτσίδου Αρμενόπουλος 64 σελ. 1477 και 1478). Ειδικότερα το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τυπική άποψη πρέπει να είναι επαρκώς προσδιορισμένο, ώστε εν σιωπή των πιστωτών (βλ. άρθρο 5 παρ.1 του νόμου) να δύναται να αποτελέσει θεμέλιο περιεκτικής ρυθμίσεως των χρεών (Α. Κρητικός ερμ. Ν.3869/2010 έκδοση 2010 σελ.71).

Με την κρινόμενη αίτησή τους οι αιτούντες, οι οποίοι είναι σύζυγοι, επικαλούμενοι έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τις πιστώτριες, που αναφέρονται στην αίτηση, ζητούν, όπως σαφώς συνάγεται από το περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση των χρεών τους, εκτός από το χρέος που έχει ο πρώτος αιτών στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, για την εξόφληση του οποίου παρακρατείται μηνιαία από το μισθό του το ποσό των 234,11 ευρώ. Ζητούν δε την εξαίρεση από την ρευστοποίηση του ποσοστού συγκυριότητας της κύριας κατοικίας τους, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που υποβάλλουν, το οποίο όμως δεν εμπεριέχει κάποια πρότασή τους στις πιστώτριες για την επίτευξη δικαστικού συμβιβασμού, αλλά πρόταση προς δικαστική ρύθμιση και αφού ληφθεί υπόψη η περιουσιακή τους κατάσταση με σκοπό την απαλλαγή τους απ' αυτά. Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαδικασίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 ν. 3869/2010), εφόσον για το παραδεκτό της α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθρο 2 ν. 3869/2010), ο οποίος απέτυχε, όπως βεβαιώνεται από το διαμεσολαβητή ΕΚΠΟΙΖΩ, β) κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ.1 ν. 3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση των αιτούντων για ρύθμιση των χρεών τους στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή τους για ουσιαστικούς λόγους, κατ' άρθρο 13 παρ.2 του ν. 3869/2010 (βλ. σχετικές βεβαιώσεις των γραμματέων του Δικαστηρίου αυτού και του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Παραδεκτά εισάγεται για συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτριών, β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του άρθρου 4 παρ.2 και 4 ν. 3869/2010 (βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού, υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων κλπ). Ενόψει των παραπάνω και ενόψει των αναφερομένων στη μείζονα σκέψη με αριθμό ΙΙΙ, η κρινόμενη αίτηση είναι πρωτίστως απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, καθότι οι αιτούντες δεν έχουν ουσιαστικά υποβάλλει σχέδιο διευθέτησης οφειλών προς επίτευξη δικαστικού συμβιβασμού, καθότι, όπως προαναφέρεται, το φερόμενο ως σχέδιο διευθέτησης οφειλών είναι πρόταση για δικαστική ρύθμιση και όχι για την επίτευξη του δικαστικού συμβιβασμού. **Επιπροσθέτως η κρινόμενη αίτηση είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με τα εκτενώς αναφερόμενα στις μείζονες νομικές σκέψεις με αριθμούς Ι και ΙΙ, καθότι δεν συμπεριλαμβάνεται στις πιστώτριες του πρώτου αιτούντα και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με το οποίο αυτός έχει συνάψει δανειακή σύμβαση και την οποία εξυπηρετεί, καθότι του παρακρατείται από το μισθό του το ποσό των 234,11 ευρώ μηνιαία.**

Επομένως η κρινόμενη αίτηση πρέπει ν' απορριφθεί και δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αίτηση.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 20 Φεβρουαρίου 2012, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ